

børlig. Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavn's 9de Valgkreds (Kahser) indrømmede ogsaa, at Underviisningen ganske vist ikke vilde høre op, om vi ikke bevilgede Pengene, men at den derved vilde blive mangelfuld. Ja, det er fuldkommen sandt, at jo flere Penge man har, desto bedre vil Underviisningen kunne drives, det mærker jeg hver Dag, idetmindste naar jeg er hjemme ved Skolen; men deraf følger desværre ikke altid, at man kan faae disse Penge. Dernæst sagde den ærede Rigsdagsmand, at der var flere Ting, som jeg ikke havde paavist; ja, det er ganske vist, jeg kan ikke paavise alle de Ting, jeg kunde ønske, heller ikke i dette Tilfælde; men een Ting forekommer det mig dog, at jeg paaviste, nemlig at der ingen Penge var der, hvor man vilde tage dem. Hertil sagde rigtignok den ærede Rigsdagsmand for Søby (Fischer), og det tilføiede ogsaa den ærede Ordfører: „Der er Penge nok ved Sorø Akademi, det er en meget rig Mand, han er ikke endnu paa Bunden af sin Kasse, fordi han maatte ikke har Pengene lige ved Haanden til Overflod.“ Jeg maa dog hertil bemærke, at naar jeg talte om, at der ikke var Penge ved Sorø Akademi, saa oplyste jeg bestemt, at der havde været en Underbalance i sidste Finansaar, at der efter al Rimelighed var en Underbalance i dette Dieblit og at der ogsaa var megen Sandsynlighed for, at der vilde blive en saadan til næste Aar, og dette synes dog at tyde paa, at man er, om jeg atter maa bruge det Udtryk, paa Bunden af Kassen. Det er ganske vist, at Sorø har Pengemidler, men Hensigten er dog vel ikke, at man skal tage op af Capitalen; Hensigten er dog vel, at det Fond, der er opsamlet, nogenlunde skal bevares. Den ærede Rigsdagsmand for Søby sagde, at man ikke skal opdynde Capitaler, det er ganske vist, men det er dog den modsatte Yderlighed at gaae til at forbruge Capitalen. Jeg skal blot minde om, hvad jeg allerede ved Finanslovens første Behandling tillod mig at gjøre opmærksom paa, hvorledes Sorø Akademis Tilstand efterhaanden var bleven ugunstigere. Der var saaledes ved Regnskabs Afslutning den 31te Marts 1856 et Overskud af 121,000 Rb.; i det næste Aar et Overskud af 70,000 Rb., i det derpaa føl-

gende Aar et Overskud af 33,000 Rb. — De see, mine Herrer, at det tager af med stærke Skridt — og endelig i 1859 en Underbalance af 12,000 Rb.; bliver man ved i dette Forhold, er det ikke formeget, naar jeg før sagde, at man da efterhaanden aldeles vil forbruge Sorø Akademis Midler. Der blev anført, at man ikke vilde opnaae Noget ved at forene den polytechniske Lærestiftelse med Universitetet, eftersom de samme Nødvendigheder alligevel vilde være tilstede. Det er jo muligt, at de ærede Rigsdagsmænd, som have nævnt dette, vilde saa nøie Besked dermed, men det forekommer mig, at det nok kunde fortjene en nøiere Undersøgelse, f. Ex. som jeg nævnte, af en Comission, om det dog ikke var muligt, at der kunde spares Noget derved. Salfald troer jeg, at det staaer fast, som jeg anførte, at, naar Foreningen var besluttet, kunde der tages et mere afsidigt Hensyn ved Indretningen af Localerne, og endelig det andet Punkt; jeg nævnte, var det Exempel, vi have fra det naturhistoriske Museum, at jo mere Staten hyder til en saadan Anstalt, inden Foreningen, desto mere forlanger ogsaa Universitetet, naar Foreningen træder i Kraft. Der var Ingen, der omtalte det forviklede Forhold, som findes Sted, med Hensyn til Bygningen, hvor Grund og Bygning er Universitetets, medens Tilbygningen derimod bliver Statens; men det er muligt, at de Herrer ikke tillægger dette nogen sær Betydning, og jeg skal i saa Henseende ikke gjøre dem det stridigt. Den ærede Ordfører sagde, at mine Bemærkninger egentlig gik ud paa, at der Intet maatte tages fra Sorø Akademi, men at jeg, naar jeg ikke vilde det, kunde henvise til at tage Pengene et andet Sted, og at jeg i saa Fald maatte have stillet mit Forslag anderledes. Ja, hvis jeg meente, at der var en afgjørende Nødvendighed for, at disse Penge netop skulde bevilges i dette Dieblit, maatte jeg have stillet Forslaget saaledes, at de kunde tages fra et andet Sted, men det var netop det, som jeg troede ikke var nødvendigt for Dieblittet; jeg troede, at man uden Fare kunde opsætte dette et Aar og derfor stillede jeg naturligtvis ikke noget saadant Forslag, ligesaalidt som jeg antager, at de andre Medlemmer af Mindretallet, som jo